

som er valgt i Endringsforslaget, er det absolut et Fortrin at have et saa bestemt, og jeg tror et saa tilstrækkeligt tydeligt Ord som „Sogneimenighed“. — Hvad angaar Forslagene under Nr. 7 og 8, maa jeg sige, at jeg ikke kan have Noget imod, men at jeg heller ikke er særlig stemt for, at de vedtages. Det er ganske vist, at naar Bestemmelsen om, hvem der skal være de Berettigede til at forelange en saadan særlig kirkelig Handling foretaget, skulde anses som endelig, maatte man ønske den anderledes affattet, men efter Loven er den kun opstillet som foreløbig, indtil en senere Lovbestemmelse kan komme frem i en mere passende Form, og jeg kan derfor ikke se, at der er nogen særlig Grund til at foretage den her foreslaaede Forandring. — Med Hensyn til det lange Forslag, der af det samme ærede Medlem er stillet under Nr. 13, kan jeg selvfølgelig ikke sige Andet, end at jeg vilde foretrække, at et saadant Forslag blev optaget i Loven, for saa vidt det gaar ud paa fuldstændigere og nøagtigere at optage Bestemmelserne i selve Anordningen af 2den Oktober 1862, men efter hvad jeg tidligere har udtalt, kan jeg selvfølgelig heller ikke med saadan Bestemthed slutte mig dertil, at jeg vilde ønske dets Vedtagelse for at være afgjørende. — Med Hensyn til Forslagene under 14 og 15 maa jeg udtale mig paa samme Maade. Jeg tror ikke, at Forslaget under Nr. 14 er væsentlig forskjelligt fra Lovforslaget i anden Henseende end dert, at det har medtaget et Par oplysende Parenteser, der ikke findes i Loven, men selv om de ikke optages, kan det dog ikke antages at ville faae nogen Indflydelse paa Fortaaelsen af Paragrafen. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Gasse) under Nr. 17 har foreslaaet en ny Paragraf, der lyder saaledes: „Denne Lov gjælder ikke for Færøerne“, tror jeg, det vil være meget rigtigt, at den bliver vedtagen. Det ærede Medlem har selv udtalt sig udførlig derom, og det synes, man maa erkjende, at om dette Lovforslag end indeholder

flere Bestemmelser, som i og for sig kunne være brugelige, ja, maasse endog ønskelige paa Færøerne, maa en nærmere Bestemmelse af dem dog stærkt paavirkes af de høist eiendommelige Forhold derovre. Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand for Færøerne er tilstede; det ligger jo nærmest for ham at udtale sig om dette Spørgsmaal, men det forekommer mig, at Thinget selv maa erkjende, at det i og for sig vilde være rimeligt, om man optog en saadan Bestemmelse som den foreslaaede, der jo ingenlunde forhindrer, at Loven endog aldeles uforandret inden søie Tid kunde gjøres anvendelig for Færøerne, for saa vidt man derovre ønskede at faae den.

Madjen: Som allerede bemærket af den ærede Ordfører er jeg den eneste af de oprindelige Forslagsstillere, som har været i det nedsatte Udvalg, og det høitærede Thing maa derfor undskyldte, at jeg tager Ordet for at gjøre nogle Bemærkninger. Jeg forlangte egentlig Ordet for at imødegaa de ærede Medlemmer for Odense Amts 2den Valgkreds (Høyer Møller) og for Odense Amts 4de Valgkreds (G. C. D. Müller), men siden det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Gasse) og den høitagtede Kirkeminister have imødegaaet de fleste af disse Forslag, skal jeg ikke videre gaa ind derpaa, men overlade det til Ordføreren at omtale dem. De Forslag, der særlig bleve omtalte af den høitagtede Kirkeminister, ere de, der ere stillede under Nr. 9 og 11. Forslaget under Nr. 9 siger, at naar der indkommer Klage over utilbørlig Benyttelse af Kirken ved en saadan Leilighed fra Stedets Præst eller en Del af Menigheden, kan Biskoppen eller eventuelt Ministeren sætte Bestemmelsen ud af Kraft i eet Aar. Det forekommer mig at være noget betænkeligt, at en enkelt Mand, f. Ex. Biskoppen, skal have en saadan Myndighed, at han kan sætte en af Rigsdagen vedtagen og af Kongen sanktioneret Lov ud af Kraft i Løbet af eet Aar. Jeg tror, at det er et noget farligt Princip